IOSEPHUS FLAVIUS

Admont (?), um 1138/1165

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

liberabis ꝗ ten hoc mirabile sit & mag
nũ ut & animas nos dones. pbeasq: un
de possit indigentib pmanere. Reor
enĩ dn causã hanc pparasse uirtute
tuã cuncta nos uolente cunctis ostende
re nosq: in hac ertũ pna cstituisse ut in
ꝗtatib inter peccantiũ uidearis ignos
cere & ñ solis obaliã causã indigentib
dentiue tue ammunicula ẽ donares.
q̃ q̃ & hoc magnũ ẽ si bene fiat inopib
principale tam existet saluare quẽq
eos q̃ p delicto in se debeant penas ex
soluere. lã si puias lesiones dimittere
delinq̃ntib laude attollet multis in
cundiã cohibere in his pq̃b uita peccan
tiũ sit ob noxia diuine cognoscit ee
nature. Et ego q̃de si sicut patrẽ quẽ ad
modũ in amissione filiq̃ afflictũ ppt
ioseph mortẽ nequaq̃ q̃ntũ ad nos at
tendit salutis ũba pferre ñ forsan tui
morib hoc donasse quq ẽ ppũ etiã hõ
saluare ꝗtribulantẽ in huius morte. s:
Netiã pberem nos passuros q̃cũq: uelles.
unc aũ ñ nri miserantis licet iuuenes
simi. Jñdũ fruentes utq bonis moriam.
s: de patre ea cogitantes & senectutis
illi miserantes. has t pces offerim & cõ
mdam animas on nras q̃s t malignitã
Nnra tradidit ad supplicia pferenda.
ã neq: ille malign ẽ neq: tales nos fitu
ros genuit. s: cũ sit benign & ut expiat
talia ñ sit iustũ & iã nẽ nob absentib p
nob suspect afflictẽ. Cũ aũ audierit per
ditos etiã causã mortis amarissime su
stinebit. Job hoc multo cit utã suã
derelinq̃t. tta ut eũ cuersationis nre
turpitudo corrũpat pessimũq: faciat
de psentib luce discessũ. Et dũ ad alios
studeret nra bona plantare ut nri act
neq: sentirentur effi c i e t.

In hac q̃ ratione cstituit licet te nra ma
la cõmoueant tuã iusticiã dona pat ut
ppt illi misericiã maiora possis q̃ cogeris
facere pnra malitia. ne senectus ei inde
solatione csistat. aut nra pditione defi
ciat. Verere patrũ nomina. hoc ei cdõ
nans. In hoc itaq: & tuũ honorabis geni
torẽ tq: pstabis cũ hac iã appellatione
poitiaris. & ueo sine passione seruaberis
ado patre cunctq̃ inq̃ pcõmunionẽ hui
nominis pie agere cõpbaueris. nri patris
habendo misericiã ne fraudat filiis ali
q̃d patiat. Tua s q̃ q̃ nob pbuit ds. haben
te utiq: potestatẽ & auferre & dare.
nichilq: ab eo gra differentes. Iã dũ q̃
libet inutrũq: habuerit potestatẽ opũ
mũ ẽ ut hac in bonis utat & potestatẽ
q̃ in malo ẽ tãquã si sit obliuiscat q̃si
hoc solũ cessũ sit ut de salute sit cogi
tandũ. Tu v omis nos saluabis ignoscendo
fri inq̃b infelicit egit. Ileq: enĩ uita nob
ẽ hoc puncto q̃ defuncto. ad patrẽ ñ licet
remeare. Supplicam q̃ dne ut si dre cre
ueris frem nrm occidi. cũ eo nos partier
puniat tãq̃ delicti participes. ñ enĩ patrem
nos ipsos q̃si ppt mortiũ tribulationẽ af
ficere. s: tamquã similes ei malitiq̃ eris
tentes. tãq̃: debem uitum. Et quo ut iu
uenis deliqt & ñ de prudentia roborat
& humanũ erit talib uenia tribuit. Hoc
t relinq̃ & ulteri uerba pferre cessa bo.
ut si q̃de dãpnare nos uoluerit ea q̃ dic
ta ñ s ñ uidebunt nos ad iusticiã de
ducere. Si v absoluerit illa etiã uirtue
benignitatis cscientia reuoluens ñ solũm
nos saluabis. s: etiã uitã redonabis. pq d
poti iustiores appaream q̃ndo plus in ob
ipsis pbaris de nra salute sollicit. Si aũ
culpã castigare mauis me magis pillo
castigans hunc patri reos i t t e.